

РЕШЕНИЕ

№ 7401

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2696** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

Образувано е по жалба от управителя на „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, против Ревизионен акт № Р-22221120000925-091-001/26.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 136/27.01.2022 г., постановено в условията на чл. 156, ал. 6, вр. чл. 150, ал. 1 ДОПК, след подадена жалба, против мълчаливо потвърден ревизионен акт.

Дружеството – жалбоподател е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата; ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза, прието без оспорване; представил е допълнително писмена защита; претендира възстановяване на разноси за водене на делото, съгласно списък.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, като счита за неопровергани заключенията на издателите на ревизионния акт, и тези, изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“ - С.. Заявява искане за юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното.

Ревизията е първа за процесните данъчни периоди по ЗДДС –м.м.11.2017 г. – 12.2019

г. Възложена е с редовно издадена от компетентен орган по приходите заповед. Съставен е ревизионен доклад (л. 88 от делото), срещу който е подадено възражение - неуважено. Издаден е процесният РА № Р-22221120000925-091-001/26.02.2021 г. (л. 38), с който не е признато право на приспадане на данъчен кредит, в размер на общо 117 272, 78 лв., поради липса на реално извършени доставки и са начислени лихви - 24 934, 61 лв., във връзка с данъчни фактури, издадени от името на: „ТИМ ЕН БИ“ ЕООД, „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИЗ“ ЕООД, „ЧИРО ГРАНДЕ“ ЕООД, „ИМО ВРС“ ЕООД, „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД, „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД, „ВЕРЕКС СТРОЙ ЕКИПМЕН“ ЕООД, „ВИТОРЕ КА“ ЕООД, „АСБЕР ПРО“ ЕООД, „ТУРКОВИЧ ЛОГИСТИК ЕУ“ ЕООД.

Процесуалните действия на ревизиращите органи са описани подробно в РД и са възприети от издателите на ревизионния акт, като са обсъдени детайлно и от решаващия административен орган. Ответникът, в производството по Глава осемнадесета ДОПК е мотивирал извод за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт в оспорената му част, относно данъчния кредит, начислен във фактурите от доставчиците, посочени по - горе.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, а решението на ответника - Решение № 136/27.01.2022 г. е валидно.

От страна на оспорващото дружество не бе проведено успешно насрещно доказване за опровергаване на изложените в ревизионния доклад констатации и заключения. Ревизиращите органи са изпълнили задължението си за обективно, пълно и всестранно изследване на всички, относими за случая факти и обстоятелства, като ясно и недвусмислено са дефинирали извода си за това, че издателите на спорните данъчни фактури са изпълнители на документираните с тях доставки на услуги и стоки. Ответникът, в производството по Глава осемнадесета ДОПК, споделяйки изводите на издателите на ревизионния акт, че не е доказано наличието на реални доставки по процесните данъчни фактури е потвърдил акта.

Облагането с ДДС – само на добавената стойност, посредством еднократното му включване в крайната цена по конкретна доставка предполага последващото му приспадане от „получателя“, за което следва да бъдат изпълнени конкретните, положителни материалноправни изисквания, регламентирани с нормите на Глава Седма ЗДДС. На установяване и доказване неизменно подлежи фактът, дали реално е била извършена доставка на услуга или на стока. Процесът на изследване реалността на всяка отделна доставка е свързан, както с вида ѝ, така и с наличието на доказателства и обективни признаци, анализът на които да покаже, че е било практически възможно издателят на данъчната фактура да се справи със съответната задача. В тежест на посочения във фактура „получател“, който има претенция да получи начисления ДДС, е да установи реалното извършване на фактурираната доставка, в условията на пълно насрещно доказване. В тази връзка Съдът счита, че описаните и коментирани по-горе писмени доказателства, необорени от жалбоподателя, подкрепят тезата на ответника за потвърждаване на РА № Р-22221120000925-091-001/26.02.2021 г. Процесните фактури не отразяват действително осъществени търговски отношения между издателите им и ревизираното дружество.

Според т. 1 от диспозитива на решението по дело № С-18/13 („М. пен“), Директивата за ДДС „не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че

услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама...“.

С жалбата и с писмената защита се поддържат твърдения за неправилност и незаконосъобразност на ревизионния акт, като се счита, че са представени всички документи, необходими, за да бъде признато правото на приспадане на данъчен кредит, с позоваване и на заключението на съдебносчетоводната експертиза.

През ревизираните периоди „СВН инженеринг“ ООД е произвеждало, монтирало и търгувало метални изделия. Извършвало е и строително-ремонтни дейности. За ревизираните периоди е имало назначени работници на длъжности „заварчици“, „шлосери“, „проектанти“, „технически сътрудници“, „технически секретари“, „склададжии“, „шофьори“. Дружеството е представило първични счетоводни документи, счетоводни регистри, договори, подредени в 7 бр. класьори. Извършени са насрещни проверки на 18 дружества, посочени в РД. Предмет на част от процесните фактури („Тим Ен Би“ ЕООД, „Аеб секюрити сървисиз“ ЕООД, „Чиро гранде“ ЕООД, „Имо ВРС“ ЕООД, „Кортадо стрейдж“ ЕООД, „Верекс строй екипмен“ ЕООД, „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД) са монтажни услуги – монтаж на парапет, монтаж на врати, огради, перголи, навеси, метални конструкции и други, а друга част са за доставка на различни машини („Тъндър про“ ЕООД, „Виторе КА“ ЕООД и „Асбер про“ ЕООД). Изисканите документи не са представени от: („Тим Ен Би“ ЕООД, „Аеб секюрити сървисиз“ ЕООД, „Чиро гранде“ ЕООД, „Имо ВРС“ ЕООД. В отговор на връчени искания документи са представени от: „Тъндър про“ ЕООД, „Кортадо стрейдж“ ЕООД, „Верекс строй екипмен“ ЕООД, „Виторе КА“ ЕООД, „Асбер про“ ЕООД, „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД. Относно фактурите за извършени монтажни услуги, за повечето от доставчиците е констатирано, че не са имали назначени лица по трудови договори или наети по граждански договори, а именно: „Тим Ен Би“ ЕООД, „Чиро гранде“ ЕООД, „Аеб секюрити сървисиз“ ЕООД, „И. В.“ ЕООД, „Кортадо стрейдж“ ЕООД са имали назначени работници, за които са подавани декларации за осигуряване, но не са внасяни осигурителни вноски. „Верекс строй екипмен“ ЕООД е имало назначени работници, но от дружеството не са подавани декларации за осигуряване и не са внасяни осигурителни вноски. „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД е имало назначени работници, за които са подавани декларации за осигуряване.

Заключението на ревизиращите органи за това, че фактурираните монтажни услуги не са реални е обосновано с констатации за липса на: необходимата кадрова и техническа обезпеченост; данни за това, каква част от фактурираните стойности се отнасят за вложените материали и каква част за положения труд; представени документи за транспорт на вложените материали. Констатирано е, че част от доставчиците не са публикували годишни финансови отчети и не са подали годишни данъчни декларации по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане за съответните периоди, от което е направен извод за недоказано са притежавали

техника за извършване на услугите, както и да са отчетели разходи/приходи.

За процесните фактури, документиращи доставки на различни специализирани машини за рязане и обработка на метали е прието за недоказно: произход на стоките, респ. – притежаването от доставчиците на машини; мястото, от което са натоварени, с какъв транспорт и за чия сметка са транспортирани; индивидуализиращи данни за машините - серийни номера, технически характеристики и гаранционни условия. Във връзка с произхода на машините „доставчиците“ са представили договори и фактури от предходни доставчици, но поради констатацията, че не са завели счетоводно ДМА е прието да не са разполагали със същите машини. В подкрепа на изводите си ревизиращите органи по приходите са се позовали и на присъединени РА и РД, издадени съответно на: „Верекс строй екипмен“ ЕООД, „Асбер про“ ЕООД, „Виторе КА“ ЕООД, „Имо ВРС“ ЕООД, с които е установено, че: не са налице реално извършени доставки към клиенти и са установени задължения в големи размери. По отношение дружествата, от чието име са издадени спорните фактури е установено да са deregистрирани по ЗДДС, в периоди след издаване на фактурите, както и че имат големи задължения към Бюджета. За някои от тях е констатирано, че в дневниците за покупки са декларирали фактури от предходни доставчици, квалифицирани като рискови дружества.

Възразявайки срещу РД дружеството – жалбоподател е представило: инвентарна книга, счетоводен и данъчен амортизационен план и снимки на машини.

за „Туркович логистик ЕУ“ ЕООД - писмени обяснения, поръчка, протокол за предаване на материали, приемо-предавателен протокол; за „Виторе КА“ ЕООД - гаранционни карти на 12 бр. активи; за „Верекс строй екипмент“ ЕООД - писмени обяснения, протоколи за предаване на документи и материали; за „Тъндър про“ ЕООД - писмени обяснения, гаранционни карти за 3 бр. активи; за „Асбер про“ ЕООД - писмени обяснения, споразумение за тест - период на машината; за „Кортадо стрейндж“ ЕООД - писмени обяснения, протокол за предаване на материали.

Приетото по делото заключение на съдебносчетоводната експертиза е отговорило на следните, поставени от жалбоподателя въпроси: отразени ли са процесните фактури в счетоводствата на жалбоподателя и на неговите доставчици; има ли осчетоводени разходи за изпълнението на тези услуги от изпълнителите им, приходи от заплащането им, обезпечеността на доставките – кадрова и техническа; включени ли са процесните фактури в СД по ЗДДС и в дневниците за продажби, за съответните периоди, начислен ли е ДДС от доставчиците и отразен ли е като задължение към бюджета; извършени ли са разплащания по процесните фактури; използвани ли са получените доставки в независимата икономическата дейност на жалбоподателя; има ли извършени от жалбоподателя последващи доставки по спорните фактури; съответстват ли описаните във фактурите стоки на тези от последващи доставки; има ли извършени доставки на стоки от друг доставчик, които да са идентични по вид и количество с тези по фактурираните спорни доставки през проверявания период.

1. От името на „ТИМ ЕН БИ“ ЕООД са издадени 6 фактури (монтажни работи-монтаж на борд, метални конструкции, стъклени парапети, рекламno пано, монтаж на перголи), по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит за данъчните периоди м.м. 11, 12.2017 г. - общо 7 238 лв. От това дружество не са представени документи. Фактурите са включени в дневниците за продажби за съответните периоди – факт, който потвърждава и вещото лице (т. 2 от заключението).

От ревизираното дружество са представени: процесните фактури и протоколи към тях; подробно изброени договори, с които възлага на „ТИМ ЕН БИ“ ЕООД монтажни работи, съответстващи на фактурираните; договорената цена по всеки договор съответства на стойността на фактурите, за разплащането на които е уговорено да е в брой (обстоятелство, потвърдено и от вещото лице – т. 3 от заключението); фактурите са осчетоводени по сметка 602 „Разходи за външни услуги“ (експертното заключение – т. 1). Отчетено е от ревизиращите, че „ТИМ ЕН БИ“ ЕООД: е deregистрирано по ЗДДС на 21.03.2018 г., по инициатива на орган по приходите и не е имало наети работници (последното – потвърдено и от вещото лице – т. 1 от заключението); не е публикувало ГФО за 2018 г.; от представените договори и приемо-предавателни протоколи не се установява, каква част от уговорената обща цена се отнася за материали и каква част са самите услуги за монтаж; не е доказан транспорт на вложените материали. От страна на жалбоподателя е обяснено, че: материалите, необходими за извършване на монтажните услуги за всеки обект, са предоставяни от него на изпълнителя и са транспортирани с негови транспортни средства; монтажните услуги касаят само положен труд.

Правото на приспадане данъчния кредит е отказано (споделено и от ответника в решението му), поради липса на преки доказателства за доставките на услуги: дружеството – издател на шестте фактури не е имало възможности да извърши услугите, понеже: не е разполагало с работници (потвърдено и от вещото лице); не е подало ГФО за 2017 г.; „ТИМ ЕН БИ“ ЕООД е декларирало в дневниците за продажби за процесните периоди м. 11 и м. 12.2017 г. извършени многобройни доставки на стоки и услуги, на големи стойности; многократно издирвано от органите по приходите и не е откривано; в Търговския регистър е публикуван ГФО за 2016 г. с нулеви стойности; не са представени доказателства за конкретните лица от „ТИМ ЕН БИ“ ЕООД, които са работили на обектите, посочени в приемо – предавателните протоколи. В подкрепа на извода, че фактурите не документират доставки, които да са извършени от „ТИМ ЕН БИ“ ЕООД ответникът в решението си се е позовал на справка, според която самото ревизирано дружество е разполагало с назначени по трудови договори лица, както следва: към 31.12.2017 г. – 20 човека, към 31.12.2018 г. – 19 и към 31.12.2019 г. – 18 лица, които вероятно са извършили услугите „монтажни работи-монтаж на борд, метални конструкции, стъклени парапети, рекламни пано, монтаж на перголи“. Този обобщен извод се споделя изцяло от Съда. Заключението на вещото лице, че дружеството – жалбоподател е отчело счетоводно доставки от „Тим Ен Би“ ЕООД, като текущ разход за основната дейност, не кореспондира с липсата на данни това дружество да е отчело и признало приходи от продажби по процесните доставки, съответно – да е начислило ДДС за тях.

2. От името на „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИЗ“ ЕООД са 12 фактури (услуги, доставка и монтаж на стенни панели, монтаж на: стъклен навес, стъклен парапет), по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 12.2017 г. и м. 01.2018 г., общо в размер на 10 078 лв. Фактурите са включени в дневниците за продажби за съответните периоди с посочен предмет „услуги“. От това дружество не са представени изискваните документи. Ревизираното дружество е представило пет от дванадесетте фактури (за доставка и монтаж на стенни панели, монтаж на стъклен навес, монтаж на перголи от черна стомана, монтаж на стъклен парапет за обекти в [жк], кв. Д., магазин „Дар“ в [населено място], монтаж на рекламни пана на обект С. Р. Мол) с приложения към тях: оферти, договори и приемо-предавателни протоколи.

Констатирано е, че: издателят на фактурите е deregистриран по ЗДДС на 01.06.2018 г.; за процесните периоди е имало назначени работници, за които са подавани декларации за осигуряване, но осигурителните вноски не са внасяни; не е подал ГДД по чл. 92 ЗКПО за 2018 г. и няма публикуван ГФО за същия период. С жалбата до директора на Дирекция „ОДОП“ – С. са представени от страна на жалбоподателя и другите фактури (за монтажни работи на обекти в [населено място]), с приложени касови бонове за разплащане в брой, пътни листове и чертежи за изпълнение на монтажните работи. Ответникът, в производството по Глава осемнадесета ДОПК е установил, че: „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИЗ“ ЕООД е имало към 31.12.2017 г. назначени с трудови договори от 18.12.2017 г. 4 лица, а на 19.01.2018 г. и на 26.01.2018 г. са сключени трудови договори с още две лица - всички на длъжности в строителството (бетонджия, кофражист, технически ръководител, арматурист); за същите са подавани декларации за осигуряване, но декларирания данък върху изплатените доходи и дължимите осигурителни вноски не са внесени; спорните фактури, по които за м. 12.2017 г. е претендиран данъчен кредит, в размер на б 558 лв., са с дати на издаване в периода от 01.12.2017 г. до 21.12.2017 г., което означава, че до 18.12.2017 г. „доставчикът“ не е имал назначени работници, които да извършат документиранията монтажни работи; липсват доказателства за направени разходи от „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИЗ“ ЕООД, във връзка с изпълнение на услугите; дружеството няма активи, не е подало годишна декларация по чл. 92 ЗКПО за 2018 г., с която да декларира получени приходи и извършени разходи, във връзка с извършвана дейност; в дневниците за покупки по ЗДДС за м. 12.2017 г. и м. 01.2018 г. е декларирано многобройни фактури на големи стойности за услуги и покупка на стоки, единствено от рисковите дружества („АТЛАНТ СТРОЙ“ ЕООД и „ТОП ТРЕЙД 17“ ЕООД); за същите периоди са декларираны продажби на материали и услуги към многобройни клиенти, също на големи стойности. Ответникът е игнорирал доказателствената стойност на представените чертежи и пътни листове, понеже същите не подкрепят извода, че именно „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИЗ“ ЕООД е извършило монтажните работи; в пътните листове не е посочено, че материалите са предадени на представител на доставчика, а в чертежите липсват данни за изпълнител на монтажа. Вещото лице твърди (отговор по т. 1 от заключението), че „доставките по фактурите са отчетени при жалбоподателя като текущ разход за основната дейност на дружеството, с право на пълен данъчен кредит, чрез записвания по дебитата на сметка 602 “Разходи за външни услуги“, дебит сметка 4531 “Начислен ДДС от покупки“ и кредита на сметка 401“Доставчици“. За „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИЗ“ ЕООД вещото лице не се ангажира да твърди, че дружеството - доставчик: е отчетло и признало приходи от продажби по процесните фактури и е начислило ДДС за тях; е отчетло съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите, „доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя „СВН Инженеринг“ ООД“.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи и на ответника за това, че не се доказва, именно „АЕБ СЕКЮРИТИ СЪРВИСИЗ“ ЕООД да е изпълнител на

документираните с фактурите доставки на услуги, тъй като: дружеството не е открито и не е представило изисканите документи; фактурите са издадени в периода от 01.12.2017 г. до 21.12.2017 г., но до 18.12.2017 г. дружеството не е разполагало с работна сила за извършване на документираните монтажни работи; липсват доказателства за направени разходи, във връзка с изпълнение на услугите; дружеството няма активи, не е подало годишна декларация по чл. 92 ЗКПО за 2018 г., с която да декларира получени приходи и извършени разходи, във връзка с извършвана дейност; в дневниците за покупки по ЗДДС за м. 12.2017 г. и м. 01.2018 г. е декларирано многобройни фактури на големи стойности за услуги и покупка на стоки, единствено от рискови дружества („АТЛАНТ СТРОЙ“ ЕООД и „ТОП ТРЕЙД 17“ ЕООД); за същите периоди са декларирани продажби на материали и услуги към многобройни клиенти, също на големи стойности.

3. Относно две фактури от „ЧИРО ГРАНДЕ“ ЕООД (монтаж на метални конструкции), по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 01.2018 г. - 1 460 лв. Дружеството не е открито и изисканите документи не са представени. Фактурите са отразени в дневник за продажбите. Ревизираното дружество е представило към фактурите договори и приемо-предавателни протоколи: договор от 02.01.2018 г. за монтаж на метална конструкция, за укрепване на въздуховоди, на обект „Л. България“ с цена 4 500 лв., както и договор от 17.01.2018 г. за монтаж на метална конструкция, за скриване на външни тела, на обект „МОЛ България“; доказателства за осчетоводяване на фактурите. Констатирано е, че: дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 20.02.2018 г. и няма назначени работници по трудови и граждански договори; няма доказателства за направени разходи, свързани с изпълнение на услугите, както и данни за оповестяване ОПР и баланс за 2018 г., поради което е направен извод за липса на реално извършени доставки на услуги; от ревизираното лице не са представени доказателства, че лица, свързани с процесния доставчик и конкретни лица, са работили на обектите, посочени в протоколите; за м.01.2018 г., когато са издадени процесните фактури „ЧИРО ГРАНДЕ“ ЕООД е декларирано многобройни продажби на СМР - услуги и различни стоки (дървен материал, гуми и др.), на големи стойности. В дневника за покупки за същия период е декларирано покупки, основно от „НЮ ЕЛИТ ГРУП“ ЕООД, което не разполага с работници. Вещото лице твърди (отговор по т. 1 от заключението), че „доставките по фактурите са отчетени при жалбоподателя като текущ разход за основната дейност на дружеството, с право на пълен данъчен кредит, чрез записвания по дебита на сметка 602 “Разходи за външни услуги“, дебит сметка 4531 “Начислен ДДС от покупки“ и кредита на сметка 401“Доставчици“, но не се ангажира да твърди, че дружеството - доставчик: е отчетло и признало приходи от продажби по процесните фактури и е начислило ДДС за тях; е отчетло съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите, „доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи и на ответника за това, че не се доказва, именно „ЧИРО ГРАНДЕ“ ЕООД да е изпълнител на документирани с фактурите доставки на услуги, имайки предвид описаните по – горе констатации за този доставчик, идентични с констатациите, касаещи А. С. С.“ ЕООД. Дали „ЧИРО ГРАНДЕ“ ЕООД: е отчело и признало приходи от продажби по процесните фактури и е начислило ДДС за тях; е отчело съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите не е установено, поради това, че (каза се по – горе) не е открито по време на ревизията.

4. Относно фактури от „ИМО ВРС“ ЕООД, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 06, м. 07, м. 08.2018 г. в размер на 14 913, 28 лв.

Изготвеното ИПДПОЗЛ до „ИМО ВРС“ ЕООД е връчено по електронен път, като изисканите документи не са представени. Ревизираното дружество е представило: фактурите, с приложени към тях касови бонове; оферти, договори, протоколи, доказателства за осчетоводяване. Предмет на доставките е: монтаж на парапет в сграда, в Л.; стълба, ръкохватка, воден ефект в К., метална конструкция на обект в Т., отбойници, навес на обект „Бизнес център Л. 6“.

„И. В.“ ЕООД е имало назначени работници с трудови договори, но не е внасяло декларираните осигурителни вноски. Отчетена е липсата на данни за това: как е определена цената на услугите; отчетени ли са разходи от „доставчика“, който не е публикувал ГФО за 2018 г. „И. В.“ ЕООД е декларирало в дневниците за покупки фактури от „рискови дружества“. При ревизия на същото дружество по ЗДДС, за данъчните периоди от 20.04.2018 г. до 31.07.2018 г., приключила с РА № Р-22220218005024-091-001/31.01.2019 г. са установени задължения в големи размери, след като не са представени документи и е прието, че не са налице реално извършени доставки, а начисленият ДДС е дължим, на основание чл. 85 ЗДДС. Ответникът допълнително е установил, че: за периодите на издаване на процесните фактури „ИМО ВРС“ ЕООД е имало назначени три лица на длъжности в строителството, за които са подавани декларации за осигуряване; декларираните задължения за данък по Закона за данък върху доходите на физическите лица и осигурителни вноски за периодите на действащите трудови договори не са внесени; по данни от ТР на 09.03.2018 г. е вписана промяна в собствеността и управлението на дружеството; от 20.04.2018 г. дружеството е регистрирано по ЗДДС и е дерегистрирано на 10.10.2018 г., по инициатива на орган по приходите. Вещото лице твърди (отговор по т. 1 от заключението), че „доставките по фактурите са отчетени при жалбоподателя като текущ разход за основната дейност на дружеството, с право на пълен данъчен кредит, чрез записвания по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“, дебит сметка 4531 „Начислен ДДС от покупки“ и кредита на сметка 401 „Доставчици“, но не се ангажира да твърди, че дружеството - доставчик: е отчело и признало приходи от продажби по процесните фактури и е начислило ДДС за тях; е

отчело съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите, „доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи и на ответника за това, че не се доказва, именно „ИМО ВРС“ ЕООД да е изпълнител на документирани с фактурите доставки на услуги, имайки предвид описаните по – горе констатации за този доставчик, сочещи на обективна невъзможност да е осъществил със свои сили „монтаж на парапет в сграда, в Л.; стълба, ръкохватка, воден ефект в К., метална конструкция на обект в Т., отбойници, навес на обект „Бизнес център Л. 6“.

5. Относно фактура № 10/29.11.2018 г. от „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД, по която е отказано право на приспадане на данъчен за м. 11.2018 г., в размер на 7 623 лв. Предмет на договор от 24.10.2018 г. е доставка на употребяван струг и ножове за рязане, употребявана фреза, комплект с инструменти и употребяван Рунд - вал.

При насрещната проверка от „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД е представена издадената фактура, приемо-предавателен протокол от 20.11.2018 г., доказателства за осчетоводяване, оборотна ведомост за 2018 г., договорът за доставка от 24.10.2018 г. Фактурата е отразена в дневник за продажбите, разплащането е отразено по сметка 503 „Разплащателна сметка в лева“. Според представената оборотна ведомост за 2018 г. задълженията към доставчици са в размер на 940 803, 80 лв., наличните суми по сметка 501 „Каса“ - 380 563, 85 лв. По кредита на сметка 702 „Приходи от продажба на машини и оборудване“ са отчетени 715 781, 60 лв. Вземанията от клиенти са в размер на 461 977, 92 лв. Не са отчетени дълготрайни активи. Представена е оборотна ведомост за м. 01.2019 г., съгласно която задълженията към доставчици са в размер на 1 216 203, 80 лв., а неплатените стоки от клиенти са били 918 040 лв. От ревизираното дружество е представени приемо-предавателен протокол за предаване на машините. „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД не е публикувало ГФО за 2019 г. и има установени задължения за ДДС в особено големи размери. Дружеството не е представило аналитичност на сметка 304 „Стоки“ и доказателства, от които да е видно, че е разполагало с въпросните употребявани машини, които да продаде на ревизираното дружество. Няма данни за точно индивидуализиране на машините (сериен номер, технически характеристики, условия за ползване, поети гаранционни условия и ремонти, други белези, характерни за такъв тип сделки). Не е установено къде е било местонахождението на машините към момента, в който те са изпратени, кога и как са превозени. Не са представени доказателства за предходен доставчик. „Т. ПРО“ ЕООД е декларирало в дневниците за покупки фактури от рискови дружества. Към процесната ревизия е присъединен РА № Р-22221319000356-091-001/28.10.2019 г. и РД към него, с който в тежест на това дружество са определени задължения по ЗДДС за периодите от м. 09.2018 г., до м. 11.2018 г. в особено големи размери. Процесната фактура попада в същия период, а с цитирания РА е констатирано, че при насрещната проверка „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е представило само

банкови извлечения от 21.01.2019 г., от 30 и 31.01.2019 г., и е посочило, че останалите документи ще бъдат представени допълнително, поради здравословни проблеми на счетоводителя. В крайна сметка от „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД не са били представени фактура, договор, приемо-предавателен протокол, както и исканите обяснения, относно начин на осъществяване контакт с „доставчика“, договорените гаранции и обезпечения, проучване търговския опит на доставчика. В писмени обяснения от представляващия „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД е посочено, че: предходен доставчик на машините е „ВЕГАС ВЕНДИНГ ГРУП“ ЕООД, а оборудването, предмет на продажба към „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е доставено на последното, именно от предходния доставчик, поради което „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД няма отношение към транспорта, товаренето и разтоварването; оборудването е предадено в базата на клиента, на [улица]. Приложени са всички документи, свързани с произход на оборудването. При ревизията на „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД е извършена насрещна проверка на соченото като предходен доставчик „ВЕГАС ВЕНДИНГ ГРУП“ ЕООД, но то не е представило изисканите документи. Ревизиращите са приели, че не е доказан произходът на оборудването, тъй като предходния доставчик не е представил исканите доказателства, а от „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД не е осигурен достъп до оригиналните счетоводни документи. По тези съображения е прието, че фактурата не отразява реално извършена доставка, а начисленият данък е дължим, на основание чл. 85 ЗДДС. Издаденият на „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД РА е бил оспорен по административен ред, но с Решение №483/30.03.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С. жалбата не е разгледана, като просрочена. С възражението срещу РД в настоящото производство са представени документи, предоставени от „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД, адресирани до „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД. В писмени обяснения представляващият „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД е посочил, че: доставката на употребяваното оборудване е извършена на 20.11.2018 г., като в гаранционната карта, приложена и предадена с приемо-предавателния протокол се съдържат серийните номера на предоставената техника; плащанията са направени по банков път, а фактурата е отразена в дневника за продажби. Приложена е гаранционна карта към приемо-предавателен протокол от 20.11.2018 г.

Констатациите за: непредставяне от „доставчика“ и от ревизираното дружество на доказателства за мястото, от където е започнало транспортирането на машините, за самото транспортиране, за произход на стоката, както и за това „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД да е придобило собствеността върху същите машини, са послужили като основание с процесния РА да бъде отказано приспадане на данъчния кредит за м. 11.2018 г. (7 623 лв.), начислен с фактура № 10/29.11.2018 г. Вещото лице твърди (отговор по т. 1 от заключението), че „доставките по фактурите са отчетени при жалбоподателя като текущ разход за основната дейност на дружеството, с право на пълен данъчен кредит, чрез записвания по дебита на сметка 602 “Разходи за външни услуги“, дебит сметка

4531 “Начислен ДДС от покупки“ и кредита на сметка 401“Доставчици“, както и, че дружеството - доставчик: е отчело и признало приходи от продажби по процесните фактури и е начислило ДДС за тях, но не е отчело съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите, „доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя“.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи и на ответника за това, че не се доказва, именно „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД да е изпълнител на документираните с фактурите доставки на употребяван струг и ножове за рязане, употребявана фреза, комплект с инструменти и употребяван Рунд - вал., имайки предвид описаните по – горе констатации за този доставчик - непредставяне от него и от ревизираното дружество доказателства за мястото, от където е започнало транспортирането на машините, за самото транспортиране, за произход на стоката, както и за това, че „ТЪНДЪР ПРО“ ЕООД е придобило собствеността върху същите машини.

6. Относно три фактури от „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД за монтажни услуги, по които е отказано право на приспадане на данъчен за м. 11.2018 г., м. 05, м. 06.2019 г., общо в размер на 19 974 лв.

От „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД са представени: процесните три фактури; рамково споразумение от 17.12.2018 г. с ревизираното дружество, за извършване на монтажни и ремонтни дейности по демонтаж или монтаж на климатична система или оборудване; 16 поръчки и приемо-предавателни протоколи, които се отнасят за различни монтажни работи (монтаж на метални рамки за врати, конструкция за обличане на врати за асансьор, заваряване на ламарина, монтаж на парапети от черна стомана, монтаж на ограда) на посочени обекти; хронологии на сметка 411 „Клиенти и сметка 503 „Разплащателна сметка“. В обяснения е посочено, че „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е подавало поръчка и доставяло съответните материали за извършване на услугите от „КОРТАДО С.“ ЕООД.

Констатирано е, че през периодите на издадените фактури „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД е имало регистрирани трудови договори с две лица, на длъжности „монтажник“. Дружеството е deregистрирано по инициатива на данъчен орган, считано от 10.07.2019 г. Ревизираното дружество е представило към фактурите поръчки и приемо-предавателни протоколи, доказателства за осчетоводяване. Органите по приходите са отчели: непредставяне на технически паспорти, сертификати за качество, гаранционни карти, технически характеристики на монтираното оборудване, както и товарителници и пътни листове, които да доказват, че монтираното оборудване е транспортирано и съответно е доставено на обекта; непредставяне от „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД на „относими доказателства, които според естеството на доставките следва да се намират у него и да удостоверяват реалното им извършване“; описаните в протоколите дейности не съответстват на договореното с рамковото споразумение от 28.11.2018 г. за извършване на монтажни и ремонтни дейности по демонтаж и монтаж на климатична система - в

приемно-предавателен протокол от 22.05.2019 г. е записано, че „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД е извършил изработка, горещо поцинковане, доставка и монтаж на стълба за магазин и парапет за стълба; липсват доказателства за реалното извършване на услугите от страна на „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД, за материална и техническа обезпеченост, доколкото предметът на доставките изисква както лица с необходимата квалификация, така и специализирана техника, с която да бъдат извършени; не е установено наличие на чертежи, по които да е извършван монтаж на детайлите. Въз основа на тези констатации е прието, че не „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД е извършило услугите. Вещото лице твърди (отговор по т. 1 от заключението), че „доставките по фактурите са отчетени при жалбоподателя като текущ разход за основната дейност на дружеството, с право на пълен данъчен кредит, чрез записвания по дебита на сметка 602 “Разходи за външни услуги“, дебит сметка 4531 “Начислен ДДС от покупки“ и кредита на сметка 401 “Доставчици“, както и, че дружеството - доставчик: е отчетло и признало приходи от продажби по процесните фактури и е начислило ДДС за тях, но не е отчетло съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите, „доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя“.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи и на ответника за това, че не се доказва, именно „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД да е изпълнител на документираните с фактурите монтажни услуги, имайки предвид описаните по – горе констатации за този доставчик - непредставяне на технически паспорти, сертификати за качество, гаранционни карти, технически характеристики на монтираното оборудване, както и на товарителници и пътни листове, които да доказват, че монтираното оборудване е транспортирано и съответно е доставено на обекта; непредставяне от „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД на „относими доказателства, които според естеството на доставките следва да се намират у него и да удостоверяват реалното им извършване“; описаните в протоколите дейности не съответстват на договореното с рамковото споразумение от 28.11.2018 г. за извършване на монтажни и ремонтни дейности по демонтаж и монтаж на климатична система - в приемно-предавателен протокол от 22.05.2019 г. е записано, че „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД е извършил изработка, горещо поцинковане, доставка и монтаж на стълба за магазин и парапет за стълба; липсват доказателства за реалното извършване на услугите от страна на „КОРТАДО СТРЕЙДЖ“ ЕООД, за материална и техническа обезпеченост, доколкото предметът на доставките изисква както лица с необходимата квалификация, така и специализирана техника, с която да бъдат извършени.

7. Относно фактура № 108/29.11.2018 г. (услуги по договор) от „ВЕРЕКС СТРОЙ ЕКИПМЕН“ ЕООД, по която е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 11.2018 г., в размер на 4 790 лв.

От това дружество са представени: процесната фактура; рамково споразумение от 10.10.2018 г. за извършване на монтажни и ремонтни дейности по демонтаж

или монтаж на климатична система или оборудване, както и други СМР, със срок 6 месеца; поръчки за монтаж на метални рамки за врати, монтаж на конструкция за обличане на врати за асансьор, заваряване на ламарина с материал на възложителя, монтаж на конструкция за врати от стоманен профил, монтаж на конструкция за обличане на въздуховоди, монтаж на парапети, на ограда и др. за различни обекти. Констатирано е, че дружеството е имало през ревизирания период назначени с трудови договори 12 лица на длъжности гипсджия, мазач, импрегнатор, бояджия сгради, шпакловчик хидроизолаторчик, домакин, за които не са подавани декларации за осигуряване и не са внасяни осигурителни вноски. Към поръчката за монтаж на парапети и стълби е представен протокол № 001/23.11.2018 г., в който обаче е описано приемането на употребявани машини, в противоречие с твърдението за извършена монтажна услуга. Според хронологията на сметка 411 „Клиенти“ е осчетоводено плащане по банков път, без да е приложен документ за самото плащане. В оборотната ведомост за 2018 г. по сметка 304 „Стоки“ са налични стоки, на стойност от 448 100 лв. Не са осчетоводени ДМА. Задълженията към доставчици са в размер на 637 200 лв., а неплатените суми от клиенти - 614 754 лв. Отразени са приходи от продажба на стоки по сметка 702, в размер на 423 495 лв., в т.ч. от продажба на машини и оборудване - 5 900 лв. Приходите от продажба на услуги са отчетени в размер на 23 948 лв., по сметка 703. От страна на ревизираното дружество е представена процесната фактура, поръчки, приемо-предавателни протоколи. Отчетените дейности са за монтаж на метални рамки за врати, монтаж на конструкция за обличане на врати за асансьор, заваряване на ламарина, монтаж на парапети от черна стомана, монтаж на ограда по поръчка на възложителя. Представени са доказателства за осчетоводяване. Вещото лице твърди (отговор по т. 1 от заключението), че „доставките по фактурите са отчетени при жалбоподателя като текущ разход за основната дейност на дружеството, с право на пълен данъчен кредит, чрез записвания по дебита на сметка 602 “Разходи за външни услуги“, дебит сметка 4531 “Начислен ДДС от покупки“ и кредита на сметка 401“Доставчици“, както и, че дружеството - доставчик: е отчело и признало приходи от продажби по процесните фактури и е начислило ДДС за тях, но не е отчело съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите, „доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя“. За да заключат, че „ВЕРЕКС СТРОЙ ЕКИПМЕН“ ЕООД не е изпълнител на услугата ревизиращите органи по приходите са отдали приоритет на констатацията за различия между представените приемо-предавателни протоколи, с които е документирано приемо-предаване на употребявани машини, докато процесната фактура №[ЕГН]/29.11.2018 г. е за „монтаж по протоколи“. Ответникът е събрал доказателства, че за периода на извършване монтажните работи „доставчикът“ е имал назначени 13 лица на длъжности в строителството, за които не са подавани декларации за удържан данък и осигурителни вноски, каквито не са внасяни. Приел е, че тези лица не са полагали труд в изпълнение на монтажни

дейности. Към ревизионната преписка са присъединени издадени на „ВЕРЕКС СТРОЙ ЕКИПМЕН“ ЕООД РА №P-22221319000391-091-001/24.09.2019 г. и съответстващия му РД, РАПРА № П-22221319000391-003-001/13.01.2020 г. за извършена ревизия по ЗДДС, за периодите от 20.08.2018 г. до 31.12.2018 г., в които попада и процесната фактура. При същата ревизия са анализирани извършените и получените доставки, включително и доставката към „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, за която е констатирано, че са представени същите договори, поръчки, протоколи, представени и в настоящата ревизия. Вещото лице твърди (отговор по т. 1 от заключението), че „доставките по фактурите са отчетени при жалбоподателя като текущ разход за основната дейност на дружеството, с право на пълен данъчен кредит, чрез записвания по дебита на сметка 602 “Разходи за външни услуги“, дебит сметка 4531 “Начислен ДДС от покупки“ и кредита на сметка 401“Доставчици“, както и, че дружеството - доставчик: е отчело и признало приходи от продажби по процесните фактури и е начислило ДДС за тях, но не е отчело съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите, „доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя“.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи и на ответника за това, че не се доказва, именно „ВЕРЕКС СТРОЙ ЕКИПМЕН“ ЕООД да е изпълнител на документирания с фактура № 108/29.11.2018 г. „услуги по договор“, предвид неопроверганите констатации за: различия между представените приемо-предавателни протоколи, с които е документирано приемо-предаване на употребявани машини, докато процесната фактура № [ЕГН]/29.11.2018 г. е за „монтаж по протоколи“; за периода на извършване монтажните работи „доставчикът“ е имал назначени 13 лица на длъжности в строителството, за които не са подавани декларации за удържан данък и осигурителни вноски, каквито не са внасяни, следователно не се доказва те да са полагали труд, в изпълнение на монтажни дейности; издаденият на „ВЕРЕКС СТРОЙ ЕКИПМЕН“ ЕООД РА № P-22221319000391-091-001/24.09.2019 г. за извършена ревизия, при която е анализирана, вкл. фактурата към „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД и същите договори, поръчки, протоколи, представени и в настоящата ревизия, като също е прието да не се доказва реално извършени „услуги по договор“.

8. Относно фактури от „ВИТОРЕ КА“ ЕООД (доставки на различни употребявани металообработващи машини и монтажни услуги), по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 01, м. 03, м. 07, м. 08.2019 г. в общ размер на 26 774, 70 лв.

Фактурите за машини и оборудване са: фактура № 7/28.01.2019 г., издадена във връзка с договор от 14.12.2018 г. за продажба на употребявана ножична работна платформа; фактура № 21/25.03.2019 г., издадена във връзка с договор от 08.02.2019 г. за доставка на 2 бр. употребявани пробивни машини, 1 бр. употребявана пробивна машина Н., 1 бр. употребявана самоделна преса за обработка на метали, 1 бр. употребявана тръбоогъваща машина S. PK-30F, на

обща стойност от 49 600 лв. без ДДС; фактура № 62/15.08.2019 г., издадена във връзка с договор от 08.02.2019 г. за доставка на: пробивна колонна бормашина Q., заваръчна машина M. G., заваръчна машина S., лазерен нивелир De, на обща стойност от 15 650 лв. без ДДС.

От „ВИТОРЕ КА“ ЕООД са представени договори, приемо-предавателни протоколи и писмени обяснения, без издадените към ревизираното лице фактури. Договорът от 14.12.2018 г. е за покупко-продажба на употребявана ножична работна платформа, на цена 31 293, 28 лв. За произхода на машината е представен договор от 19.12.2018 г. между „ВИТОРЕ КА“ ЕООД и „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД за доставка на 1 бр. употребявана ножична платформа, марка G., модел G55390RT на цена от 28 400 лв. без ДДС. Приложен е приемо-предавателен протокол от 28.01.2019 г. с място на предаване [улица] - адресът на ревизираното дружество. С договор за покупко-продажба от 08.02.2019 г. между „ВИТОРЕ КА“ ЕООД и ревизираното дружество е договорена продажба на два броя употребявани пробивни машини с единична цена 9 250 лв., 1 бр. употребявана пробивна машина с цена 3 900 лв., 1 бр. употребявана самоделна преса за обработка на метали с цена 10 400 лв., 1 бр. употребявана тръбоогъваща машина S. PK-30F с цена 16 800 лв. Общият размер на поръчката е 49 600 лв. Приложен е приемо-предавателен протокол от 25.03.2019 г., относно машините. С договор за покупко-продажба от 08.02.2019 г. е договорена продажба на пробивна колонна бормашина Q. с цена 5 100 лв., заваръчна машина M. G. с цена 4 500 лв., заваръчна машина S. с цена 1 800 лв., лазерен нивелир с цена 4 250 лв. - общо 15 650 лв. Приложен е приемо-предавателен протокол от 15.08.2019 г. Представени са и: договор от 18.07.2019 г. за покупко-продажба на: заваръчна машина A. W400, с цена 9 200,00 лв., заваръчна машина L. с цена 6 330,00 лв. с приложен приемо-предавателен протокол от 28.08.2019 г.; договор от 12.02.2019 г. за доставка с предходен доставчик „ОБУВНА БОРСА ПЛОВДИВ“ ЕООД, за следните машини: два броя употребявани пробивни машини № 1 с единична цена 9 250 лв., 1 бр. употребявана пробивна машина H. с цена 3 900 лв., 1 бр. употребявана самоделна преса за обработка на метали с цена 10 400 лв., 1 бр. употребявана тръбоогъваща машина S. PK-30F с цена 16 800 лв. С Анекс № 1/15.02.2018 г. „ОБУВНА БОРСА ПЛОВДИВ“ ЕООД се задължило да достави 2 бр. хидравлични ножици A. C. за 72 500 лв. Представен е и приемо-предавателен протокол от 23.03.2019 г., във връзка с договор от 12.02.2019 г., за приемо-предаване на 1 бр. употребявана тръбоогъваща машина S. PK-30F, 1 бр. употребявана пробивна машина H., 1 бр. употребявана самоделна преса за обработка на метали, 2 бр. употребявани пробивни машини, както и приемо-предавателен протокол от 27.03.2019 г. за 2 бр. хидравлични ножици A. C.. Представено е и рамково споразумение от 22.05.2019 г. между „СВН ИНЖИНЕРИНГ“ ООД и „В. КА“ ЕООД за срок от 12 месеца, за извършване на монтажни и ремонтни дейности по демонтаж или монтаж на метални изделия. Приложени са: поръчки и Акт 14 и Акт 15 за установяване на

извършените дейности - доставка и монтаж на парапет на балкон, парапет на стълби, ламелна решетка, капак на шахта, обличане на гаражна врата.

„ВИТОРЕ КА“ ЕООД е представило: хронологични регистри на сметки, от които е видно осчетоводяване на спорните фактури към „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД и осчетоводено плащане по тях по банков път; обобщена оборотна ведомост за 2019 г., в която по дебита на сметка 304 „Стоки“ са заприходени стоки на стойност 1 364 960 лв., без кредитни обороти, а крайното салдо е в размер на 1 364 960 лв.; задълженията към доставчици са 1 263 148 лв., а вземанията от клиенти - 1 823 281, 35 лв. По сметка 503 „Разплащателна“ сметка са отчетени дебитни обороти от 398 183, 94 лв. и кредитни обороти - 374 804 лв., и крайно дебитно салдо - 23 379, 94 лв. Отчетени са кредитни обороти по сметки 702 „Приходи от продажби на стоки“ и сметка 703 „Приходи от продажби на услуги“. Няма заведени сметки от групи 10, 20, 60. Не са представени счетоводни регистри за осчетоводяване и разплащане по фактурите от предходните доставчици, за които са представени договори и приемо-предавателни протоколи.

Ревизираното дружество е представило към фактурите от „ВИТОРЕ КА“ ЕООД приемо-предавателни протоколи и доказателства за осчетоводяване.

Въз основа на анализ на представените документи ревизиращите органи са обобщили, че: от доставчика не са представени процесните фактури, а в представената оборотна ведомост за 2019 г. няма заведени дълготрайни активи; оборотната ведомост е без начални салда; „ВИТОРЕ КА“ ЕООД има задължения за ДДС в особено големи размери; няма доказателства, удостоверяващи че „ВИТОРЕ КА“ ЕООД е разполагало с въпросните употребявани машини, които да продаде на ревизираното дружество; не са представени идентификационни данни за машините (серийни номера, гаранционни условия, спецификация с конкретни технически параметри); няма доказателства за местонахождението на машини към момента, в който са изпратени, кога и как са превозени; посоченият от „ВИТОРЕ КА“ ЕООД предходен доставчик „ОБУВНА БОРСА ПЛОВДИВ“ ЕООД също не е разполагало с персонал и не е представило документи за придобиване на активите.

Към ревизията е присъединен РА № Р-22221019005112-091-001/08.06.2020 г., издаден на „ВИТОРЕ КА“ ЕООД за периодите по ЗДДС от 07.12.2018 г. до 10.04.2019 г. и от 27.05.2019 г., до 30.06.2019 г., в които попадат част от процесните фактури към „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД. С него са установени задължения в големи размери, след констатации за: извършени фиктивни доставки; недоказана възможност предходен доставчик „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД да е разполагал с документи за произхода на ножичната платформа; „В. КА“ ЕООД е имало регистриран трудов договор с едно лице, което не е достатъчен трудов ресурс за извършване на услуги изработка, доставка и монтаж на парапети и други монтажни услуги, фактурирани на ревизираното дружество.

Две от процесните спорни фактури (№ 55/26.07.2019 г. и № 72/30.08.2019 г.) са издадени от „ВИТОРЕ КА“ ЕООД за документиране на монтажни работи, във връзка с рамково споразумение от 22.05.2019 г., поръчки за възлагане и актове за приемане на изпълнените монтажни работи на конкретно посочени адреси на обекти. Установено е по време на ревизията, че издателят на двете фактури е имал само едно лице, назначено с трудов договор, за което не са декларирани и внасяни осигуровки. Прието е, че „ВИТОРЕ КА“ ЕООД не е разполагало с човешки ресурси за извършване на услугите, понеже: в представената обобщена оборотна ведомост от за 2019 г. няма отразени осчетоводявания по сметка 421 „Персонал“ и по сметка 602 „Разходи за външни услуги“; допълнително представените обяснения от представляващия „ВИТОРЕ КА“ ЕООД, че монтажните работи са приети и за същите не се изискват специални умения не са подкрепени с доказателства за това, кои лица са извършили дейностите.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи и на ответника за това, че не се доказва, именно „ВИТОРЕ КА“ ЕООД да е изпълнител на документираните с фактурите доставки на различни употребявани металообработващи машини и монтажни дейности. При ревизията от „ВИТОРЕ КА“ ЕООД е твърдяно, че транспортът на машините е осъществен от неговите доставчици, до обект на „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, но не са представени обяснения и данни за местонахождението на машините, за това, от къде са транспортирани; от „ВИТОРЕ КА“ ЕООД не са представени доказателства за осчетоводяване на фактури от предходните доставчици и разплащане по тях, което не доказва да е било собственик на тези машини, които да продаде на „СВН инженеринг“ ООД; уговорените цени с коментираните по – горе договори със „СВН инженеринг“ ООД на машините и оборудването и цените между „ВИТОРЕ КА“ ЕООД и сочените предходни негови доставчици са едни и същи; няма данни прекият доставчик да е отчетел разходи за реализиране на доставките; от ревизираното дружество и от прекия му доставчик не са представени банкови извлечения, които да удостоверяват действително разплащане по процесните фактури. Последната констатация е в противоречие с т. 3 от експертното заключение, основаващо се на твърдение от вещото лице за „отчитане на получено плащане по банков път, по счетоводна сметка 503 “Разплащателна сметка в лева“ – банка „Пиреос“ АД. Съдът не намира основание да дискредитира констатацията на вещото лице, но не счита, че тя способства да бъде направен извод, различен от този, че „ВИТОРЕ КА“ ЕООД не е действителният изпълнител на услугите. Освен това, с присъединения РА №Р-22221019005112-091-001/08.06.2020 г., издаден на „ВИТОРЕ КА“ ЕООД за данъчен период, в които попадат и част от процесните фактури към „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД е констатирано: наличие на данъчни задължения в големи размери; фиктивност на доставките; недоказана практическа възможност соченото като предходен доставчик „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД да е разполагало с документи за произхода на ножичната платформа. „В.

КА“ ЕООД е имало регистриран трудов договор с едно лице и това факт логично е отчетено като недостатъчно един работник да изработи, достави и монтира парапети, както и да извърши и други монтажни услуги.

9. Относно фактура № 10/26.02.2019 г. от „АСБЕР ПРО“ ЕООД, за която е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 02.2019 г., в размер на 11 031 лв.

От това дружество са представени: договор; приемо-предавателен протокол; доказателства за предходен доставчик. Договорът от 05.01.2019 г. с ревизираното дружество е за доставка на хидравлична машина за обработка на метални листове, а приемо-предавателният протокол е от 26.02.2019 г. Според обяснението: предаването на машината е станало в офиса на „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД. Представена е и фактура №[ЕИК]/26.02.2019 г., издадена от предходен доставчик - „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД (дружество, коментирано по – горе по т. 8 от настоящото решение) с основание „плащане, съгласно договор“; доставчиците на „А. ПРО“ ЕООД поемат доставката и всичко свързано с нея. до посочено място от клиента на „А. ПРО“ ЕООД. Според вещото лице и „А. ПРО“ ЕООД е отчело и признало приходи от продажби по процесните доставки, като е начислило ДДС за тях. Ревизираното дружество е представило към фактурата приемо-предавателен протокол и доказателства за осчетоводяване.

След анализ на представените документи е обобщено, че не е доказана реалността на доставката по фактурата, защото: дружеството няма заведени ДМА по оборотна ведомост; не е установено местонахождението на машината към момента, в който е изпратена и това, как е транспортирана; предходните доставчици назад по веригата са рискови дружества; „А. ПРО“ ЕООД не е публикувало ГФО и има задължения по ЗДДС в големи размери; според присъединен РА № Р-2222051900851-091-001/05.11.2019 г. в тежест на „А. ПРО“ ЕООД са установени задължения за ДДС в особено големи размери. Според вещото лице: „АСБЕР ПРО“ ЕООД е отчело и признало приходи от продажби и е начислило ДДС, но няма данни за отчетени съпътстващи разходи, доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя „СВН Инженеринг“ ООД; в счетоводството на последното дружество машината е заведена като дълготраен материален актив, по счетоводна сметка 206“ „Машини и оборудване“, като е отчетено плащане към доставчика по банков път.

Съдът споделя изводите на ревизиращите органи и на ответника за това, че не се доказва, именно „АСБЕР ПРО“ ЕООД да е продало хидравлична машина за обработка на метални листове. Заключение на вещото лице за наличие на данни за формално осчетоводяване на приход от продажбата, начисляване ДДС по фактурата, респ. – заприходяване на машината в счетоводството на „СВН Инженеринг“ ООД не доказват основния спорен факт – дали издателят на фактура № 10/26.02.2019 г. е действителният доставчик. Ревизиращите органи по приходите са събрали обективни данни и доказателства, за да проверят

твърденията (писмени обяснения), че хидравличната машина по процесната фактура с издател „АСБЕР ПРО“ ЕООД на практика е доставена в офиса на „СВН инженеринг“ ООД от „предходен“ на „А. про“ доставчик - „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД. Ответникът също е изследвал подробно тези твърдения, излагайки в решението си мотиви за това, че представените документи „са съставени формално“, а процесната фактура № 10/26.02.2019 г. от „АСБЕР ПРО“ ЕООД „не отразява реална доставка“. „АСБЕР ПРО“ ЕООД е представило: хронологични регистри за осчетоводяване на фактурата, както и на фактура № 4/26.02.2019 г., издадена от предходния доставчик „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД; стоката по фактурата от „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД е заведена по сметка 304/2 „Стоки“, като за осчетоводяване на извършеното плащане от ревизираното дружество, е представена хронология на сметка 503 „Разплащателна сметка“, отразяваща, че плащанията са постъпили на 26.03.2019 г. (10 000 лв.), на 28.03.2019 г. (10 000 лв.) и на 04.04.2019 г. – 46 186 лв. Констатирано е обаче несъответствие, а именно: в представената от „АСБЕР ПРО“ ЕООД оборотна ведомост за периода от 01.01.2019 г. до 31.03.2019 г. по сметка 503 „Разплащателна сметка“ са осчетоводени дебитен оборот от 2 000 лв. и кредитен оборот от 1 291 лв., следователно, в оборотната ведомост не е осчетоводено твърдяното плащане от „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, общо в размер на 20 000 лв. през м. 03.2019 г.

Към ревизията е присъединен издаден на „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД РА №Р-2222051900851-091-001/05.11.2019 г. за периодите от 28.11.2018 г., до 28.02.2019 г., с който е констатирано, че: издадените към клиенти фактури, включително фактура № 4/26.02.2019 г., издадена на „АСБЕР ПРО“ ЕООД не документират реални доставки; декларираните за периода покупки на машини и оборудване от единствените предходни доставчици „МЕЗДРЕЯ ЕКИПМЪНТ“ ЕООД и „ВЕР ПРОФИ БГ“ ЕООД също не са реални, понеже няма договори, протоколи, доказателства за плащания; цитираните фактури, договори, протоколи от предходните доставчици на „БЕРК ПРО МОНТАЖИ“ ЕООД се отнасят за друг вид машини и техника, но не за хидравлична машина за обработка на метални листове.

10. Относно три фактури от „ТУРКОВИЧ ЛОГИСТИК ЕУ“ ЕООД, по които е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 10, м. 11, м. 12.2019 г., общо в размер на 13 390 лв.

От „ТУРКОВИЧ ЛОГИСТИК ЕУ“ ЕООД са представени: процесните фактури, с предмет „доставка по рамково споразумение, поръчки за монтаж на вътрешен парапет, монтаж на ограда, монтаж на инвалидна рампа“; приемо-предавателни протоколи; констативен протокол № 001/23.12.2019 г., според който през м. 12.2019 г. са извършени 4 монтажа по поръчка на възложителя; щатна ведомост за 8 лица, назначени с трудови договори през м.м. 11, 12.2019 г., за които са подадени декларации за осигуряване, на 28.02.2020 г.; хронологични регистри на сметка 411 „Клиенти“ и сметка 703 „Приходи от услуги“; оборотна ведомост за 2019 г., според съдържанието на която няма ДМА, а задълженията към

доставчици и вземанията от клиенти са в значителни размери - 395 272 лева. Рамков договор (рамково споразумение), посочено във фактурите не е приложен.

От ревизираното дружество са представени: процесните фактури; поръчки за монтажни услуги; приемо-предавателни протоколи, доказателства за осчетоводяване. Отчетена е от авторите на РД липсата на: данни за плащания по фактурите, както и за направени от „Т. ЛОГИСТИК ЕУ“ ЕООД разходи, свързани с изпълнение на услугите; данни, каква част от стойността по фактурите съответства на вложени материали и каква част се отнася за положен труд; данни за местонахождението на необходимите за монтажа материали към момента на започване на монтажа и начина на доставянето им. Прието е, че фактурите не отразяват реални доставки.

Съдът намира за обоснован и логичен крайния извод за недоказване по несъмнен начин, че „Т. ЛОГИСТИК ЕУ“ е изпълнител на документираните с издадените три фактури доставки.

Към фактура № 1...5/23.12.2019 г. са представени 4 поръчки, в това число две поръчки от 14.11.2019 г. и по една от 15.11.2019 г. и от 20.11.2019 г. за монтаж на парпети, метална ограда, пилон, рампа за инвалиди. В поръчките няма данни за обектите, за които се отнасят монтажните работи. Към фактура № 1/31.10.2019 г. („плащане по рамково споразумение от 28.10.2019 г.) и фактура № 1...3/19.11.2019 г. („съгласно договор за доставка“) не са представени други, подкрепящи ги документи, включително и рамково споразумение от 28.10.2019 г. Описаният в тях предмет не дава възможност да бъде разбран конкретния предмет на доставките. В дневниците за покупки за м. 10 и м. 11.2019 г. „Т. ЛОГИСТИК ЕУ“ ЕООД е декларирало общо 4 фактури за покупки на големи стойности от „рискови дружества“ с посочен предмет „плащане по договор и анекс към договор“. Към третата спорна фактура, № 1...5/23.12.2019 г. са представени поръчки и приемо-предавателни протоколи, в които обаче отново не е идентифициран обект, за който се отнасят монтажните работи. Липсва обект и в представените пътни листове и приемо-предавателни протоколи за предаване на материали/съоръжения, за монтиране. Съществува несъответствие в датите на протоколите за предадени материали и протоколите за приемане на изпълнени монтажни работи – към поръчка № 1/14.11.2019 г. към рамково споразумение от 28.10.2019 г. е приложен протокол от 09.12.2020 г. за предаване на материали, но за приемане на извършени монтажни работи на обект в [населено място], ул. Ж. К.“ №1 1 е приложен приемо-предавателен протокол № 1/02.12.2019 г.; към поръчка № 2/14.11.2019 г. за монтаж на ограда 120 м. е приложен протокол за предаване на 120 м. ограда, от 15.11.2019 г. и протокол № 3/02.12.2019 г. за приемане на извършения монтаж на 120 м. ограда за обект [населено място], ул. Ж. К.“ № 11. Останалите протоколи за приемане на извършените монтажни работи по поръчка № 3/15.11.2019 г. и поръчка № 4/20.11.2019 г. също са с дата 02.12.2019 г., като материалите по поръчка № 3 и поръчка № 4 са предадени с протоколи от 02.12.2019 г. От така представените

протоколи е видно, че с налични работници, назначени с трудови договори от 25.11.2019г. и от 03.12.2019 г. са извършени и предадени на 02.12.2019 г. големи обеми дейности на два различни обекта (монтаж на две инвалидни рампи, монтаж на парапети 14,2 м., монтаж на парапет 159, 26 м., монтаж на ограда 120 м., монтаж на вътрешни парапети 10 м. и монтаж на пилон 5 м.).

Формалното осчетоводяване от дружеството – жалбоподател на спорните фактури, както и включването им в съответните СД по ЗДДС са обстоятелства, които сами по себе си не сочат, че документираните доставки на стоки и услуги са извършени, както и че са извършени именно от дружествата, от чието име са издадени фактурите. Понеже така са зададени въпросите, отговорите, които дава вещото лице не опровергават горните, обобщени изводи за недоказване на фактите, именно издателите на процесните фактури да са осъществили доставките на услуги. Вещото лице обективно е отчело липсата на данни при доставчиците, за отчетени съпътстващи разходи, във връзка с извършването на услугите, „доколкото материалите за изпълнението им са за сметка на възложителя „СВН Инженеринг“ ООД“. Видът и характерът на услугите, идентифицирани по – горе изисква обаче разходи и от самия „изпълнител“, най – малко за заплащане труда на заетите работници. Твърдението на вещото лице, че „за спорните периоди доставчиците са разполагали с работници на длъжности в строителството, назначени по трудови правоотношения, с изключение на „Тим Ен Би“ ЕООД“ е абстрактно и не отчита изложените по – горе в решението констатации на ревизиращите органи, досежно така нар. „кадрова обезпеченост“. Изводът на вещото лице (т. 4, т. 5 от заключението), че „получените доставки са използвани в независимата икономическа дейност на жалбоподателя“ Съдът не кредитира като аргумент, опровергаващ заключението на приходните органи, че издателите на фактурите не са изпълнители на документираните с тях доставки. Твърдението (т. 5), че „доставките на услуги формират част от себестойността на извършените последващи облагаеми доставки с предмет „монтаж и услуги строително-ремонтни дейности към клиенти „Магнум 7“ ООД, „Нивел“ ООД, „Н 7“ ООД и т.н. също не сбособства за установяване и доказване на основния спорен факт за авторството на доставките.

За да бъдат изпълнени материалноправните изисквания за приспадането на косвения данък, на установяване неизменно подлежи, дали реално е била извършена доставка на стока/услуга, както и дали това е сторено с ресурси (материални и физически) на лицето, издало данъчната фактура. Процесът на изследване реалността на всяка отделна доставка е свързан, както с вида ѝ, така и с наличието на доказателства (преки и/или косвени) и обективни признаци, анализът на които да покаже, че е било практически възможно издателят на данъчната фактура да се справи със съответната задача. В тежест на посочения във фактура „получател“, който има претенция да получи начисления ДДС, е да установи реалното извършване на фактурираната доставка, в условията на пълно насрещно доказване. В тази връзка Съдът счита, че коментираните

по-горе писмени доказателства, констатациите и заключенията на ревизиращите органи подкрепят извода за издадени фактури, които не отразяват действително осъществени търговски отношения. Специалният закон обвързва сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон, с получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, които доставчикът (регистрирано закон лице) му е доставил или предстои да му достави – чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС. От друга страна, формалното изпълнение изискването на чл. 71, т. 1 с.з. не отменя условието, доставката да е реално осъществена. Независимо от това, че липсата на „материална и кадрова обезпеченост“ не може да служи като самостоятелно основание за неуважаване претенция за приспадане на данъчен кредит, преценяването на доказателства в тази връзка, заедно с останалите преки и/или косвени доказателства е от решаващо значение. Спомена се по – горе в настоящото решение констатацията на съставителите на ревизионния доклад за това, че „СВН инженеринг“ ООД е разполагало с достатъчно, като брой и квалификация служители, изпълняващи монтажни дейности. От значение за признаване право на данъчен кредит е данъкът да е начислен правомерно, което означава да е налице данъчно събитие, т. е. – за процесния случай да са извършени доставките на услуги, именно от издателите на фактурите.

С решението си от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 СЕС вменява на данъчния орган задължение да докаже, въз основа на обективни данни, че въпросното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Изложените по – горе факти и заключения дават основание на Съда да приеме, че това задължение за процесния случай е изпълнено, а дружеството – жалбоподател не опровергава констатациите, че документираните с фактурите доставки са привидни, за което то „е трябвало да знае“. С т. 1 от диспозитива на решението от 13.02.2014 г., по дело С-18/13 СЕС постановява, че „Директива 2006/112/ЕО на Съвета, от 28 ноември 2006 година трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално, тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия — посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че

сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама — нещо, което запитващата юрисдикция следва да провери“. Задължението да провери наличието на последното е възложено на решаващия съд, който в случая изложи мотивите си, подкрепящи изводите и констатациите на издателите на РА, и на ответника, в същия смисъл.

В заключение – РА № Р-22221120000925-091-001/26.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 136/27.01.2022 г. е издаден от компетентни органи по приходите, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни разпоредби на ЗДДС. Актът е законосъобразен и обоснован, предвид гореизложените мотиви.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет дружеството – жалбоподател дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, в размер на 10 338 лева.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, против Ревизионен акт № Р-22221120000925-091-001/26.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., потвърден от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 136/27.01.2022 г., относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит, в размер на общо 117 272, 78 лв. и лихви - 24 934, 61 лв.

ОСЪЖДА „СВН ИНЖЕНЕРИНГ“ ООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 10 338 лв. (десет хиляди, триста и тридесет и осем лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: